

Вже сонце низенько

Аранжування Дмитро Кацал

Вже сон-це ни-зень - ко, вже ве - чір бли-зень-ко, спі-шу я до те - бе,

ти ж мо - є сер-день-ко. Спі-шу я до те - бе, ти ж мо - є сер-день - ко.

Спішу я до тебе,
Ще й до твоєї хати.
Як ти мене впустиш,
Щоб не чула мати?

- Чи ти мене любиш,
Ой, чи ти смієшся?..
До другої ходиш,
Та й не признаєшся.

Ой, Боже ж мій, Боже,
Що ж я наробила?
Козак жінку має,
А я полюбила.

Ой, як упустила,
За ручку стискала.
Ой, як випускала,
Плакала-ридала.
Ой, як випускала,
Правдоньки питала:

- А я тебе люблю,
Ще й любити буду.
Тільки признаюся,
Що брати не буду.

Козак жінку має,
Ще й діточок двоє,
Ще й діточок двоє,
Чорняві обоє.